

N:o 54.

Uppläst och godkänd hos Första Kammararen den 10 Maj 1869.
 — — — — — Andra Kammararen den 10 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående befrielse för fartyg och båtar af viss drägtighet att vid ingåendet taga lots och erlægga lotspenningar.

(Andra Kammararens Tillfälliga Utskotts (N:o 5) Utlåtande N:o 7 och Första Kammararens Tillfälliga Utskotts (N:o 2) Utlåtande N:o 6.)

S. A. K.

Uti underdånig skrifvelse den 13 Maj nästlidne år har Riksdagen hos Eders Kongl. Maj:t anhållit, det Eders Kongl. Maj:t täcktes låta vidtaga sådana åtgärder, att alla fartyg, som icke öfverstiga antingen 9 nylästers drägtighet eller 6 fots djupgående, varda vid utklarering till utrikes ort befriade från skyldigheten att taga lots och erlægga lotspenningar.

Sedan vid innevarande riksdag förslag blifvit framställt om en underdånig anhållan, det Eders Kongl. Maj:t måtte vid pröfning af ofvannämnda fråga jemväl taga i öfvervägande, huruvida icke befrielsen från att taga lots eller erlægga lotspenningar äfven vid *ingåendet* kunde medgifvas fartyg af 5 till 6 lästers drägtighet, har, vid den behandling, detta förslag i grundlagsenlig ordning undergått, upplysning erhållits, att under sistförflutna år lotspenningar blifvit erlagda af 1,920 Svenska fartyg och 1,020 utländska fartyg och båtar intill 9 nylästers drägtighet samt af 610 Svenska och 190 utländska intill 5 nyläster, så att, om frihet från lotsavgälders erläggande endast utsträcktes till båtar af sistnämnda lästetal, lättnaden deraf i vida större proportion skulle komma den Svenska sjöfarten till godo, än om samma frihet utsträcktes till fartyg af det högre lästetalet.

Ehuru redan genom Kongl. Kungörelsen den 11 April 1867 Skånska och Danska s. k. färjemansbåtar samt andra Svenska och Danska båtar, icke öfverstigande tre nyläster, då sådana farkoster användas till sjöfart emellan Svenska och Danska or-

ter vid Öresund, äro frikallade från skyldighet att begagna lots och erlægga lots- eller infartspenningar, har Riksdagen likväl ansett önskvärdt, att all den ytterligare lättnad, hvilken skäligen kan beredas Svenska sjöfarten i allmänhet, bör åt densamma medgifvas, men funnit en noggrannare pröfning, än Riksdagen kunnat egna det nu väckta förslaget, erfordras för att med säkerhet må kunna bedömas huru långt en sådan frihet, som blifvit ifrågakämd, möjligen bör medgifvas, helst en alltför utsträckt befrielse från lotsumgälders erläggande kunde komma att inverka så betydligt på lotsarnes extra inkomster, att ersättning därför förr eller sednare möjligen måste beredas dem i deras ordinarie löneinkomster, hvarför Riksdagen ansett sig böra i underdånighet anhålla, att Eders Kongl. Maj:t vid pröfning af Riksdagens den 13 Maj 1868 aflåtna underdåniga skrifvelse om medgifvande för fartyg intill 9 nylästers drägtighet eller 6 fots djupgående att vid utklarering till utrikes ort varda befriade från skyldighet att taga lots och erlægga lotspenningar, jemväl täcktes taga i öfvervägande, huruvida icke frihet från skyldigheten att taga lots och erlægga lotsumgälder äfven vid ingående kunde medgifvas utrikes ifrån kommande fartyg och båtar af något högre än tre nylästers drägtighet, hvarintill Svenska och Danska fartyg och båtar, som trafikera Öresund, för närvarande äro befriade från nämnda skyldighet.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 10 Maj 1869.